

Løb, at der ikke var nok, vilde man tage under Overvejelse at yde et Tilskud. Dernæst hedder det, at hvis der fra Kommuner og andre Institutioner indkommer motiverede Andragender til Staten om Ydelse af Laan til Nødhjælpsarbejder, saa vil man tage Spørgsmaalet om og Formen for saadan Laaneydelse op. Endelig hedder det, at § 4 i mit oprindelige Forslag er overflødig, idet Trafikministeren kan gaa til Finansudvalgene, og dér vil man saa overveje Spørgsmaalet, hvis de paagældende Arbejder iværksættes som Nødhjælpsarbejder. Dette var Venstres Standpunkt her i Tinget i Oktober. Nu er vi dog altsaa kommet saa meget videre, som det Forslag betegner, der nu har Udsigt til at blive gennemført i begge Rigsdagens Ting.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at man kunde have naaet det samme, som man nu har naaet, for 3 Uger siden, hvorved han ogsaa vilde lægge en Del af Ansvar for, at det er trukket saa længe ud, over paa mig. Det, som det ærede Medlem aabenbart dér sigter til, er, hvad der skete i Landstingets Underudvalg. Men der forelaa — som det ogsaa fremgaar af Landstingets Udvalgsbetænkning — ikke et Udkast til en Overenskomst, men kun nogle Tanker, der var skrevet ned. Jeg har her det paagældende maskinskrevne Ark. Da jeg mødte i Underudvalget, var der ingen, der vilde vedkende sig det, der var intet bestemt Parti eller nogen bestemt Person, der stod bagved det. Der var dog maaske en lille Mulighed for, at der ved Tilslutning fra alle Sider kunde være opnaaet en Overenskomst paa det Tidspunkt, men den var ganske vag. Om Millionerne stod der, at „de skal kunne udlaanes til Nødhjælpsarbejder, til delvise Nødhjælpsarbejder og til andre Arbejder“ — ligesom efter det Forslag, der nu vil blive vedtaget — „dog kan der til Arbejder, der ikke helt eller delvis er Nødhjælpsarbejder, ikke disponeres over et Beløb paa mere end højst“ — saa kommer der et tomt Rum — „Millioner Kroner i alt“. Der staar ikke en Gang hvor mange Millioner. Der blev nævnt som det højeste Beløb 2 Mill. Kr., men uden at dette var forbindende. Det er muligt — jeg ved det ikke —, at der kunde være naaet en Overenskomst paa det Tidspunkt om 2 Mill. Kr. som Laan til normalt Arbejde. Men paa det Tidspunkt kunde vi i hvert Fald ikke være naaet til det, som nu er naaet gennem Fællesudvalgets Arbejde, og som jeg lægger megen Vægt paa, nemlig det direkte Tilskud fra Arbejds-

hedsfonden og igen fra Staten — for det skal jo godtgøres straks — til danske Materialer. Jeg har, som det ærede Medlem ogsaa vil have lagt Mærke til, straks betegnet § 2 i det oprindelige Forslag som Kærnepunktet deri, Bestemmelsen om det direkte Tilskud; det var en Opmuntringspræmie til at faa Arbejder sat i Gang. Dette er ikke bevaret i den Form, hvori jeg forelagde det, men Spiren til den nuværende Form var deri, idet jeg foreslog et Tilskud af et vist Antal Kroner, indtil 2 Kr. pr. Arbejdsdag, der dog kunde stige til 3 Kr., naar Materialerne var af dansk Oprindelse. Denne Spire i mit oprindelige Forslag er nu videre udviklet til det nuværende. Det har jeg intet imod. Det sætter jeg Pris paa. Formen var for mig ikke afgørende, men Realiteten, og det gennemføres nu, og det bidrager til, at jeg kan anbefale Forslaget til Gennemførelse i den nuværende Form.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde endvidere, at han med stigende Forundring havde set paa, at Regeringen sad passiv og intet gjorde; hvad blev det til med Industriudvalgets Betænkning, som længe har været bebudet? Jeg kan meddele det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at denne Betænkning afgives i Dag; og Regeringen har jo stadig erklæret, at saa snart den foreligger, vil Regeringen overveje Spørgsmaalet og eventuelt fremkomme med Forslag om direkte Hjælp til Industrien. Men naturligvis maa der foreligge en Redegørelse fra de forskellige Industrier og industrielle Virksomheder, hvor de selv dokumenterer de vanskelige Tilstande og fremsætter Forslag om, hvorledes de kan afhjælpes. Det er ganske givet. Jeg har intet Ansvar for, at det er trukket saa længe ud med Industriudvalgets Beretning, men i Dag kommer den. Det ærede Medlem nævnte ligeledes Valutasituationen. Den vedkommer ikke den Sag, her foreligger; men jeg synes, at det var noget uretfærdigt af det ærede Medlem at bebrejde Regeringen, at den var med til at fremkalde Uro og Usikkerhed paa dette Punkt. Regeringen har fremsat sit Forslag, og det ligger for Tiden i et Folketingsudvalg; Regeringen ønsker naturligvis, at dette Udvalg maa gøre sig færdigt hurtigst muligt, og jeg tror ikke, Regeringen har Ansvar for, hvis det trækker ud. Jeg kan henstille til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han gør sin Indflydelse gældende ogsaa i den Presse, hvor han har Indflydelse, i Retning af, at man ikke dér virker urostiftende. Nu har